

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 162. De Unione Calvinistas inter & Lutheranos incassum a Pareo actum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

Sæc. XVII. fausto Sydere ex Patre A catholicico ge-
A. C. 1616. nitus in Lutheri secta enutriebatur, va-
 riasque Regiones studiorum causa per-
 vagatus, atque Altdorffii Juris prudentiam professus, ibidem die septima Augusti mortalitatem exiit: Inter cetera ingenii sui monumenta exstat commentarius in Epistolam D. Pauli ad Philemonem: cetera, quæ typis edi curabat, ad jurisprudentiæ forum pertinent.

§. CLXII.

De unione Calvinistas inter & Lutheranos incassum a Pareo actum.

Jeger. Hist. Eccl. l. 4. c. 3. **H**oc anno David Pareus Heidelbergensis Theologus Calvinista librum edidit, cui titulus: *Irenicum seu de unione & Synodo*: Pollicebatur ibi magno verborum apparatu, quod omnes utriusque sectæ controversias tam dilucide moderarit, ut utriusque partis Theologi iis tutissime aquiescere possint: quæ tamen verba multo melle, largisque promissionibus referta virium tamen & veritatis parum habuisse, credebant Lutherani; ex quibus Sigwartus Tubingensis Professor hunc librum confutabat: Ceterum prætensæ hujus unionis medium fore proponebat Pareus, si Religionis dissidia ad Synodum generalem devolverentur, interim vero tam
 Luthe-

Lutherani quam Calvinistæ alterutrius Sæc. XVII. A. C. 1616.
 sectæ dogmata pro stipulis infirmitatis humanæ fundamento superstructis æsti-
 ment, & *tolerantiam* inducant, ex qua
 tandem concordia sperari posset ex his
 rationibus I. quia inter ambos dissen-
 sio non est fundamentalis, sed in uno
 tantum articulo *de Cæna*, & ne quidem
 de ejus doctrina tota, sed tantum de
 ejus parte ad salutem non necessaria II.
 ex dissensu Papistarum averfio, Roma-
 næ potentiæ incrementum, infirmorum
 offensiones, &c. oriuntur III. contro-
 versæ inter S. Patres, Pontificios &
 Lutheranos exortæ ad concordiam re-
 ductæ sunt, ea igitur inter Calvinistas
 & Lutheranos quoque concilianda est.
 IV. Jam olim bina vice dissidium Eu-
 charisticum inter Lutheranos, & Zwing-
 lianos compositum fuit, & Lutherani
 in Polonia & Bohemia ejusmodi unio-
 nem inierunt, & hæcenus conservarunt.
 V. Denique *Civilis* unio inter Principes
 & Ordines Lutheranos & Calvinistas sta-
 bilita fuit, proin etiam *Theologi* se ipsos
 componere possent. Verum Sigwartus
 has rationes refellens ostendit, quod
 stantibus Calvinistarum *erroribus* talis
 unio sperari non possit I. quia recte
 pugnat cum Ministrorum officio, cujus
 pars maxima est, ut infestis lupis gregi
 non parcentibus resistent II. nullibi
 lega-

Sæc. XVII. legatur, quod veri Prophetæ cum fal-
A. C. 1616. sis, vel Christus cum Pharisæis vel
 Scribis, aut viri Apostolici cum Pseudo-
 Apostolis propter pacem terrenam in
 caussa Religionis unionem inierint. III.
 Deus in Vet. Testam. præcepit, ut ejus
 populus sibi a confusione diversarum Re-
 ligionum caveret. IV. Calvinistæ hanc
 unionem non sincere exoptant cum Lu-
 theranis, quorum confessiones & Theo-
 logos multarum hæresum & errorum
 accusant. V. Hæc tolerantia, & syn-
 cretismus aptissimum est medium in-
 troducendi libertatem quidvis in caussa
 Religionis credendi; concessa enim hac
 tolerantia, protinus etiam licentia da-
 tur, hanc vel illam amplectendi Reli-
 gionem. His ita expositis Parei motiva
 confutabat Sigwartus, ad primum ne-
 gans, quod nullus sit dissensus in arti-
 culis fidei fundamentalibus, cum dis-
 sentiant in articulis de Deo, de lapsu
 hominis, de caussa peccati, de crea-
 tione hominis, de Sacramentis Baptis-
 mi, Cœnæ, necnon de Ministerio, &
 certitudine salutis &c. Si enim nullus
 esset dissensus, cur Calvinistæ suam
 duntaxat Ecclesiam vocant Orthodo-
 xam, & Lutheranos ab Officiis in exi-
 lium deturbant? Ad secundum respon-
 dit, quod vel hoc dissidium, non sit
 caussa horum scandalorum, vel Calvi-
 nistæ

nistæ ansam his scandalis per dissonas suas doctrinas dederint, non autem Lutherani, qui errores impugnarunt, & veritatem defenderunt: ad tertium reposuit Sigwartus, quod dissensio inter Patres & Lutheranos non fuerit circa fidei articulos, sed diversos ritus, aut diversas textuum interpretationes, aut diversas phrasas, modosque loquendi, quæ dissensio non rumpit amicitiam & fraternitatem spiritualem, integro manente vinculo charitatis & fidei fundamento: dein negabat, Lutheranos cum Zwinglianis aut Polonis consensisse, sed hos Augustanam confessionem ita variasse, ut in Calvinianam transmigrarit. Acriter autem hic Theologus invehebatur in Pareum, eoquod ausus esset asserere, quod liber Concordiæ nil aliud egerit, nisi ut discordantes Lutheri, Flacci, Brentianorumque opiniones populari incrustatione concordaret, & Sirupum ex tribus speciebus sibi invicem contrariis coqueret, dum, inquit Sigwartus, hoc Pareus opponere audet, manifeste prodit, quanta in eo sit proclivitas ad calumniandum, quam infida invitatio ad pacem, quam nulla sinceritas in toto scripto!

Ex his manifestum redditur, quod nec Calvinistæ cum Lutheranis, nec hi cum illis in rebus fidei plene conspi-

Hist. Eccles. Tom. LV.

P p

rent

Sæc. XVII.
A. C. 1616.

Sæc. XVII. rent, eorumque collegia Irenica sem-
 A. C. 1617. per in irritum ceciderint, cum dunta-
 xat Fraternitatis vinculo jungantur,
 quando de opprimendis Catholicis
 agitur, uti in sequentium annorum
 Historica serie patebit.

§. CLXIII.

*Controversia circa cultum B. V. Ma-
 riæ sine labe conceptæ in Hi-
 spaniæ Regno exorta.*

*Acta Phi-
 lipp. III. pro
 imm. Con-
 cept. Luc.
 Wadding.
 Fort. Hueber
 in Menob.
 pag. 2296.
 Sannig.
 chron. Ord.
 Menchard.
 Joann. a
 S. Mar. &c.*

Refertur Ordinis Seraphici Scriptores,
 quod quidam ejusdem Instituti A-
 lumnus, nomine Franciscus de S. Ja-
 cobo, Beatissimam Virginem sine labe
 conceptam singulari cultu profecutus
 sit, eandemque his verbis: *Laudetur
 Immaculata Conceptio Mariæ*, salutandi
 morem in Hispania introduxerit, unde
 ipsam Beatam Virginem in Guadalu-
 penfi Conventu sibi dicentem audierit:
*meæ Immaculatæ Conceptionis mysterium
 promote.* Ut ut sit circa hanc visionem,
 id omnino certum est, quod hæc quæ-
 stio jam sæculo decimo quarto exorta,
 ingentique contentione inter SS. Domi-
 nici, & Francisci Alumnos agitata,
 nondum anno Domini supra millesimum
 sexcentesimo decimo sexto finem ha-
 buerit. Quamvis enim Basileense Con-
 cilium sententiam de B. V. immaculata
 tan-

*Sess. 36.
 anno 1439.
 die 15. Octob.*